

HORITZÓ

Periòdic quinzenal

Portantveu de l'Ateneu Cultural

Preus de Subscripció

Fora (6 exemplars tri-
mestre) 1'10 pessetes
Número solt 0'15 ptes.

Dels articles signats en són
responsables llurs autors

Redacció i
Administració

G. Hernández 15, pral.
Telèfon 32 X

No es retornen els
originals

L'Oda a la Pàtria

Dijous passat va complir-se el centenari de la publicació en «El Vapor» de Barcelona, de la poesia «Oda a Remisa» de Ventura Carles Aribau.

Des del dia 24 d'Agost de 1833 els escriptors i poetes d'aquella època varen començar a treballar intensament per la restauració de la llengua catalana.

En aquests moments d'escaure's el centenari de la publicació de la poesia precursora de la renaixença catalana publiquem a «HORITZÓ» la dita poesia íntegrament tal com fou escrita.

A MA PATRIA

Adéu-siau, turons, per sempre adéu-siau.
o serres desiguals que allí en la pàtria mia,
dels núvols e del cel de lluny us distingia,
per lo repòs etern, per lo color més blau.
Adéu, tu, vell Montseny, que des ton alt palau,
com guarda vigilant cobert de boira e neu,
guaites per un forat la tomba del jueu,
e al mig del mar immens la mallorquina nau.
Jo ton superbe front coneixia llavors,
com conèixer pogués lo front de mos parents;
coneixia també lo so de tos torrents,
com la veu de ma mare o de mon fill los plors.
Mes, arrencat després per fats perseguidors,
ja no conec ni sent com en millors vegades;
així d'arbre migrat a terres apartades,
son gust perden los fruits e son perfum les flors.
¿Què val que m'haja tret una enganyosa sort
a veure de més prop les torres de Castella,
si el cant del trobador no sent la mia orella,
ni desperta en mon pit un generós record?
En va a mon dolç país en ales jo em transport,
e veig del Llobregat la platja serpentina,
que, fora de cantar en llengua llemosina,
no em queda més plaer, no tinc altre conhort.

Responsabilitat

Cada dia veiem jutjar a semblants nostres i condemnar-los a penes més o menys llargues de reclusió. Per a la condemna s'aplica un Codi on hi som inclosos tots.

Creiem fermament que l'estat actual del Codi Penal ha de variar fins a fer les condemnes d'una forma totalment diferent del que s'han fet fins avui.

No hi ha delinqüents; hi ha malalts. Per condemnar un home, hom parteix del principi de què l'home

Pastreria

Oriol

Carbó

La més econòmica

4 cantons

Girona

Plau-me encara parlar la llengua d'aquells savis,
 que ompliren l'univers de llurs costums e lleis,
 la llengua d'aquells forts que acataren los reis,
 defengueren llurs drets, venjaren llurs agravis.
 ¡Muira, muira l'ingrat que, al sonar en sos llavis
 per estranya regió l'accent natiu, no plora,
 que, al pensar en ses llars, no es consum ni s'enyora,
 ni cull del mur sagrat la lira dels seus avis!
 En llemosí sonà lo meu primer vagit,
 quan del mugró matern la dolça llet bevia;
 en llemosí al Senyor pregava cada dia,
 e càntics llemosins somiava cada nit.
 Si, quan me trobo sol, parl amb mon esperit,
 en llemosí li parl, que llengua altra no sent,
 e ma boca llavors no sap mentir ni ment,
 puix surten mes raons del centre de mon pit.
 Ix, doncs, per expressar l'afecte més sagrat
 que puga d'home en cor gravar la mà del cel,
 o llengua a mos sentits més dolça que la mel,
 que em tornes les virtuts de ma innocent edat.
 Ix, e crida pel món que mai mon cor ingrat
 cessarà de cantar de mon patró la glòria;
 e passa per ta veu son nom e sa memòria
 als propis, als estranys, a la posteritat.

BONAVENTURA CARLES ARIBAU

és un ésser completament lliure; és a dir, que sempre té dintre seu un control que pot fer-lo variar de camí i seguir el que marca la llei. Res més fals que tot això. L'home és un esclau dels seus instints. L'home que té fam, per exemple, no pot jutjar imparcialment, ni decidir-se a obrar en una qüestió on s'hi ventili el seu pa. Sempre, forçosament, haurà de decidir-se pel costat on trobi els seus aliments. Els Alcaldes de Corck són gent anormal, No és regla, és excepció. Pensem uns instants en l'humor que tenim tots, tan diferent quan sentim fam o després d'un àpat suculent. En el primer cas, tot ho fem de pressa; amb un humor agre, propici a trencar amistats. Després de l'àpat: discussió plàcida, benevolença, projectes optimistes, seguretat, esperances. Ja veiem doncs, la repleció gàstrica sola, quina valor té sobre la nostra manera de comportar-nos.

Si una variació del nostre estat estomacal ens produeix una manera de reaccionar davant la societat, tan diferent, què no faran lleugeres o greus perturbacions del nostre or-

ganisme, que tothom pateix?

Estudiant el caràcter de l'individu veiem tipus nerviosos, irritables, repulsius, que actuen d'una manera —fruit de la seva constitució— sempre exagerada, desproporcionadament a l'estímul; i d'altres, plàcids, fets, lents, de reaccions atenuades o nul·les. Passa per en mig d'aquests extrems tota una gamma on s'hi trobaria la hipotètica normalitat. A més de la constitució, l'herència és un altre factor que forma el caràcter de l'individu, contra la qual aquest —l'individu— pot lluitar, però mai anul·lar-la. El fill d'un epilèptic, fatalment, cometrà actes d'impulsió, cega, i inconscient, dels quals, mai en serà responsable, ni parcialment. Passades aquestes fases, aquell home pot actuar dintre la societat com a ésser perfectament equilibrat amb reaccions normals.

Quina vergonya, si condemnem aquell home que no té cap culpa de l'herència que porta damunt d'ell! El dia que surti d'un presiri, —d'un presiri com els actuals— farà ni més ni menys, en moments d'ofusca-ment, el que feia abans; i si el Codi

que el jutja no admet la influència tan decisiva de l'herència sobre la manera d'ésser d'aquell individu, aquell desgraciat té el presiri guanyat per tota la vida.

El fill de l'alcohòlic, el del sifilitic, són altres tipus que abunden, que són responsables parcialment, puix el seu organisme és sempre deficient.

Veiem doncs, el factor constitució orgànica i el factor herència quina importància tan extraordinària tenen sobre el caràcter i la manera de reaccionar de l'individu i com poden portar-los a conceptes totalment oposats als que marca una llei, per ésser o no delinqüents. Tinguem la seguretat que existeix individu que mata, fins i tot ensanyant-se sobre la víctima, sense tenir la més lleu sombra de remordiment, al contrari, buscant ocasió per a tornar-hi. És aquell individu responsable?! És un anormal que porta sobre seu una herència coneguda, influenciat a més pel medi on ha viscut, gens propici per a educar-lo i contrarrestar aquells efectes perniciosos, susceptible d'ingressar en un Sanatori mental, però mai, recluir-lo per tants o quants anys, sense interessar-se pel seu millorament psíquic, perquè fent-ho així, el dia que sortirà de presiri tornarà a ésser, com hem dit, el mateix d'abans.

No és l'impunitat el que defensem, sinó la modificació del concepte actual de la reclusió com a càstig, pel d'Institucions on sigui el delinqüent considerat com a anormal, i se li apliqui un tractament orientat a millorar-lo i reintegrar-lo a la societat, quan la millora sigui consumada.

ALBERT VALENTI CASSA

El primer calendari confeccionat tipogràficament fou fet l'any 1457. Hom suposa que fou fet per Gutenberg i fou descobert a Magúncia l'any 1.804.

Es tracta d'una fulla rotulada: Conjunctiones et oppositiones solis et lunae. Es conserva en la Biblioteca Nacional de París.

El progrés i la gasolina

La tracció animal fou vençuda per la màquina de vapor en la lluita que sostenen diversos elements de transport. A la màquina de vapor la venç avui el motor de gasolina. El transport per ferrocarril esdevé anacrònic i no pot lluitar amb avantatge davant la major rapidesa i facilitat de conducció a domicili, que el camionatge per carretera soluciona.

Les conferències del transport, s'han celebrat arreu dels països, afectats per la competència i els governs no han tingut més solució que anar a la regulació dels transports. A Anglaterra i Alemanya les companyies ferroviàries disposen de grans autobusos, complement del transport de passatgers, en determinats trajectes. Tant és així, que ja s'ha fet l'assaig, amb resultat positiu, del motor de gasolina sobre via, i amb neumàtics d'aire.

Som, doncs, en el moment de la gasolina. Quan s'hauria lograt creuar el desert de Sahara si els autos-orugues no ho haguessin intentat?

Tenim al davant un mapa africà i uns diaris vells que parlen de la travessia del Sahara. Fa temps que els francesos tractaren d'enllaçar les dues vores del Sahara, la argelina i la sudanesa. No podia ésser que encara el camell, amb la seva marxa pesada d'uns 25 quilòmetres al dia, fos l'element de transport africà únic, i per fi es trobà la manera de vèncer els obstacles que fins aleshores semblaren insuperables, tals com les sorres, cantells de pedra, la pols que entarquinava la màquina junt amb el gran desgast dels neumàtics.

El propulsor Kègrese-Hinstin resol la major part d'aquests inconvenients; l'auto-oruga es perfeccionà cada dia i és molt semblant als cotxes ordinaris.

A l'octubre de l'any 1922 varen començar els primers preparatius. Allò que semblava una aventura és avui una realitat. Varen atacar el cor del Sahara per els dos costats per-

què d'altra banda, no hauria estat possible l'avituallament de la regió de Tanefzsonft, el país de la sed (són 500 quilòmetres de desert absolut).

D'un cantó Tombouctou, prop del Níger, era una base, i seguia la línia per Boureur-Kidal. L'altra base era Touggourt que aprovisionava el costat argelí sobre la línia Yn-Salah. El primer grup de Tombouctou pujava al nord per el Níger hasta Boureur; el segon grup de Touggourt utilitzà un tren de via estreta que portà cap el sur les provisions. El retorn fou per el port cèlebre de Tamazanet, cementir del general Laperrine.

L'estat major de l'expedició, des de París, dirigí encertadament les operacions utilitzant el telègraf com a cooperador més positiu. L'experiència costà molt, però quedà demostrat abastament que les dificultats geogràfiques són vençudes per l'obra científica i metòdica dels mitjans de què disposa la indústria moderna.

La continuïtat dels rails és paral·lela que desapareix amb el temps moderns. El motor de gasolina per mitjà de l'aire i de la carretera l'han fet convergir i minvar així, la seva eficàcia.

JOSSIWARA

Cobla

Orquestrina

Els Unics

Representants:

Joaquim

Barnés

Cassà de la Selva

Quatre mots

La piscina

HORITZÓ, portantveu del nostre Ateneu Cultural, està desenrotllant una tasca meritòria. A més d'ocupar-se de la Cultura i de tot el que significa tasca educativa, presenta un bon nombre d'iniciatives d'interès col·lectiu, encara que no tinguin marcadament una relació directa amb la cultura.

La iniciativa de construir una piscina a Cassà n'és una prova, ben interessant. D'aquesta idea que llançà des del nostre periòdic el col·laborador J. B. se n'ha parlat força. Tothom coincideix en què la realització d'aquesta idea fóra un encert. Molts, però, mostren el seu pessimisme i l'exposen enumerant les grans dificultats que es presentarien al intentar posar a la pràctica aquest projecte.

Els uns diuen que la quantitat d'aigua necessària per a la piscina no seria possible de trobar-la sense que això portés unes despeses enormes. Costaria més el mall que l'enclosa, ens diuen. D'altres, creuen que aquesta idea no es realitzarà mai, perquè ja es compta anticipadament amb el fracàs, puix els cassanencs no són gent «prou neta» per concòrrer a la piscina amb assiduitat; i el que pagarien els pocs que hi anirien a banyar-se i a dutxar-se, fóra una quantitat insignificant, comparada amb la de les despeses que el sosteniment de la piscina ocasionaria.

Nosaltres ens permetrem contestar a aquests amics que s'espanten tan aviat.

La quantitat d'aigua que necessita la piscina —futura— de Cassà, és d'uns tres cents metres cúbics setmanals. Aquesta aigua es podria obtenir amb dos, tres o quatre pous que tinguessin unes dèus força abundoses. Aquest és el problema que sembla més difícil, però creiem que és equivocat deixar d'estudiar-lo i emetre un judici desfavorable abans d'escoltar a persones que

poden orientar-nos i dictaminar amb seguretat sobre aquesta qüestió.

L'objecció dels que creuen que no tindria èxit la nostra piscina per manca de gent que hi anés, ens fa riure. La majoria dels que tenen aquest criteri són aquella gent gran que no coneix prou bé el jovent de Cassà. El jovent de Cassà és molt diferent d'aquell jovent d'altres temps. Es clar que el que acabem de dir, a aquella gent els farà el mateix efecte d'una blasfèmia, però nosaltres creiem que és la pura veritat.

Si per a fundar l'Ateneu Cultural s'hagués consultat a aquesta gent, haurien costestat en la mateixa forma d'ara. — No us emboliqueu, — haurien aconsellat paternalment als organitzadors —, a Cassà som una colla d'escèptics. Generalitzen, sense tenir en compte que el seu escèpticisme no es trova tan extès com ells creuen. Es cert que amb els escèptics no cal comptar-hi. No solament per a construir una piscina. No cal comptar amb ells gairebé per a res.

L'única cosa que ens fa por, és que aquesta iniciativa, com moltes altres, caigui en el buit o en l'oblit. Quan existeix un ferm desig col·lectiu de vèncer unes dificultats, — quan aquestes no són insuperables —, l'èxit és segur i rotund. L'història, de tots els temps, ens ho demostra.

Si aquest any no sortim amb la nostra, esperem els estius vinents per a tornar-ne a parlar. Diem que en parlarem *els estius*, perquè ens coneixem el nostre defecte — un defecte que forma part de l'idiosincràsia del nostre poble català, del poble espanyol — de pensar en l'aplicació de mesures profilàctiques quan ja tenim la malaltia a sobre.

F. P. C.

En tota obra magna hi ha un home callat que, sofrint, produeix; en tota obra decadent, n'existeix un altre que, parlant, destrueix.

Sèneca

Mussolitis

Un mot nou que no trobareu en cap diccionari. L'havem creat a posta per a batejar una antiga malura, que encara que és molt benigna corporalment, és molt perniciosa, pels desastrosos efectes que espiritualment ocasiona en depriment de l'individu i fins de tota la Societat, si arriba a prendre gaire increment.

Aquesta antiga i contagiosa malaltia s'observa en les persones que la pateixen, amb uns esclats de fatuïtat, de fatxenderia i de petulància. Sembla talment que una mà misteriosa els hagi injectat sang de paó reial, de mussol, de papagai, de mico, i d'algun altre animaló menys inofensiu.

Quan es produeix en persones, flaques d'esperit, mancades d'un aplom i una discreció que amagui, almenys perquè no es descobreixi al primer cop d'ull, la seva manca de suficiència, hom les pren per ximplers i són la riota de la gent. Però, en molts casos es contagia en homes de naturalesa predisposada, dotats de qualitats i de coneixements, que els permeten disfressar la seva tanta pretensió.

Aquests darrers són els que pateixen una Mussolitis gairebé incurable. Una Mussolitis perillosa, que pot ésser la causa del descrèdit de tot un poble.

Un doctor, psiquiatra eminent, que havia tractat una colla de casos

d'aquesta mena sense aconseguir mai un èxit curatiu falaguer, obtingué una confessió d'un d'aquests malaurats encadenats per aquesta terrible xacra, de la qual acabava de desfer-se'n per miracle.

Aquella confessió la reproduïm a continuació perquè val la pena de fer-ho, puix ens dóna una idea clara, suscinta, del tipus atacat de Mussolitis.

«Jo he arribat a comprendre — digué —, una mica massa tard per cert, que són molt pocs els homes veritablement eixerits. Es relacionen amb els demés amb una modèstia i deferència, com si es volguessin col·locar en un pla inferior i, essent molt, molt sovint passen desapercibuts, o bé per poca cosa.

Ja fa molt de temps, jo era quasi un nen, que vaig sentir certa admiració, podria dir-ne veneració, davant de l'eloqüència xardorosa i vibrant de certs «pseude-prohoms». Més tard, vaig anar-me convencent, a mida que avançava en el camí de la cultura, que el que sabia donar-se el to d'eixerit passava per tal, davant de molta gent, que l'adulava, i el festejava, talment com ho fan aquells ocellets petitons davant dels mussols veritables.

Comprenent que podia arribar a fer el que feien els altres, vaig començar per estudiar-me a fer una «pose» d'intel·lectual. Parlava poc, al principi, però quan ho feia m'omplenava de braó per a fer-me respectar i imposar el meu criteri a crits

Fabricantes:

Dispongo de maquinaria moderna para esmerilar y ensamblar toda clase de productos derivados del corcho.

Fábrica de Taponos, Discos y Especialidades

i llambregant uns ulls amenaçadors; procurant intercalar en els meus discursos de taula de cafè, les paraules més estranyes que el dia abans havia trobat en el diccionari. Aviat vaig conèixer que produïa l'efecte esperat. Ara ja podia parlar tant com volia; sempre tenia raó. Es féu sentir el pes de les meves intervencions i com era de suposar vaig obtenir càrrecs de president i edilicis amb una abundor admirable.

Per a una persona que sàpiga mesurar-se íntimament, és molt insignificant la importància dels seus coneixements. Però, per una persona que es creu voltada d'una aurèola d'«homo sapiens» si es dedica a estudiar, és sols pel desig de figurar i no per l'anhel de saber; no tracta de res mitjanament a fons; únicament

aspira a lluir davant dels altres, —éssers inferiors,— algunes idees que demostrin la seva sapiència.

Heus ací com suren els atacats de Mussolitis que, per desgràcia, suporta resignada la societat.

Ara que la casualitat m'ha portat a conèixer seriosament la meua situació falsa sento un fort arrepeniment, el qual m'indueix a un voluntari isoladament, amb la creença d'assolir el més prompte possible, aquella pau d'esperit que tant envejo, caminant pel corriol de la veritable raó.»

Així acabà la confessió sincera d'aquell home penedit i arrepenit del seu orgull i de la seva vida de «saberut».

JOAN MITRAN

De la Indústria Suro-Tapera

Hem rebut amb prec de publicació, dues notes: una del Comitè suro-taper de Catalunya i altra de l'Alcaldia de Palafrugell, les quals publiquem a continuació:

La campanya a favor de la indústria surera. Important reunió a la Federació de Municipis Catalans.

Aquesta entitat ha iniciat una acció de major vastitud al conjunt de l'obra que es proposa portar a terme en el sentit de preocupar-se de totes les qüestions que afectin els interessos morals i materials d'una comarca i les quals concretin una aspiració dels propis Municipis. Ha encetat aquesta acció de caire col·lectiu un problema interessantíssim i vital: la conveniència i la necessitat de l'aplicació de l'aglomerat de suro en les edificacions.

A aquest objecte havien estat invitats a la reunió que es va celebrar el dijous dia 17 al domicili de la Federació de Municipis Catalans, les representacions de les entitats professionals de l'arquitectura, els elements productors d'aglomerats i el Comitè Suro-taper de Catalunya.

La reunió ha estat amb motiu de posar en comunicació tots aquests elements per tal d'establir el contacte necessari i patentitzar, per la demostració de la realitat, els avantatges que representa en múltiples aspectes

l'aplicació del producte en tota mena de construccions.

La concreció de la reunió ha estat iniciar dues campanyes simultànies: una de caràcter particular entre cases productores i els arquitectes, i una altra de caràcter públic que vingui a divulgar la importància que representa l'ús del producte des del punt de vista del confort i de la higiene de les vivendes, ja que, ultra moltes altres propietats, sobresurt per la seva importància la de constituir un element aïslant de les temperatures, dels sorolls i de les humitats.

L'interès que han demostrat tots els reunits per aquest important problema és un bon auguri de l'èxit que el futur reserva al propòsit d'ara. I d'ésser així s'incrementaria la riquesa d'unes comarques catalanes i s'arrelaria de mica en mica als catalans la idea d'usar l'aglomerat de suro i el gust del confort a la llar.

Assistiren a la reunió, ultra els representants de les cases productores d'aglomerat de Palafrugell, Sant Feliu de Guíxols, Cassà de la Selva, La Bisbal i Llagostera, els senyors Amadeu Llopart i Josep M.ª Barrenys, per l'Associació d'Arquitectes de Catalunya, el Sr. R. Giral i Casadesús, per l'entitat Arquitectos Municipales de España; els Srs. Fernández Díaz i Ribas, president i secretari del Col·legi Oficial d'Arquitectes, i el President i Secretari del Comitè suro-taper de Catalunya senyors J. Sagraera i M. Jordi Frigola. Representava el Consell de la

Federació de Municipis Catalans, el vice-president senyor J. Carós i Vidal i el secretari senyor Francesc Arnau Cortina.

— Per tal de tractar de portar ràpidament a la pràctica els acords adoptats en la referida reunió, pel que respecta a la propaganda de l'aglomerat, s'aplegaran el proper dissabte a la nit a Palafrugell, els fabricants de dit producte i una representació del «Comitè Suro-taper de Catalunya».

Un acte de la Federació de Municipis Catalans

El proper diumenge dia 27, tindrà lloc en el saló de sessions de l'Ajuntament de Palafrugell, un dels actes de divulgació de les tasques de la «Federació de Municipis Catalans». El mateix començarà a les 10 del matí i consistirà en una conferència del secretari de la «Federació» senyor Francesc Arnau Cortina, diputat al Parlament Català, sobre el tema «El sentit municipalista i les orientacions de la Federació de Municipis Catalans».

Han estat invitats a aquest acte tots els Ajuntaments de la comarca del Baix Empordà. A més, com que el senyor Arnau es proposa donar compte de les activitats de la «Federació» encaminades a afavorir la indústria suro-tapera, s'han convidat els Ajuntaments de les poblacions d'altres contrades interessades en la pròpia indústria.

Màquines per a
cosir i brodar

Wertheim

Ràpida S. A.

Venda al contat i a terminis

Salvador Matas

Ferrándiz, 81

Cassà de la Selva

Esportives

Futbol

Rèplica

Signat per R. C. E. aparegué a «Horitzó», un article fent l'apologia d'un jugador cassanenc.

Crec que l'articulista no estava pas prou ben enterat de la marxa del futbol en l'època anterior a la fundació definitiva del C. D. Cassà.

Generalment, en els pobles i ciutats, han existit sempre aquesta espècie de «tims» o equips de carrer, que esmenta R. C. E. en el seu article. Tant havent-hi un club local com no. Però, les lluites entre aquests equips no són pas gaire esportives.

Després d'alguns anys d'haver desaparegut el F. C. i la U. D. Cassà locals, una colla de joves, ex-equipers infantils d'ambdues societats, fundarem una penya, que anomenàrem «Zig-Zag». Mitjançant una petita quantitat, donatiu voluntari dels nous jugadors, i la constància, en el començament, en pagar una quota irrissòria, lograrem comprar una mi-

grada bimba, i onze jerséis del difunt F. C. Cassà. El lema de la penya era «amateurisme» pur; no com els clubs d'ara, que alardegen d'«amateurs», cobrant, bona part, —sinó tots—, dels seus jugadors, quantitats força respectables. Recordo la nostra primera sortida a Caldes, on el club visitat, —si fa no fa, una agrupació com la nostra— ens abonà solament el refresc a mitja part del partit, compost d'una simple gasosa, anant a càrrec nostre tots els gastos del desplaçament.

Exemples com aquest en citaria un nombre considerable, perquè gairebé ens hi trobàvem a cada sortida que fèiem.

No obstant, els jugadors, continuarem impertèrrits defensant els colors del Zig-Zag; i m'atreveixo a manifestar que aleshores jugàvem amb molt més entusiasme, que no es fa ara en un club que es diu «amateur». Després d'obtenir una sèrie de victòries i també de derrotes, i veient que el contingent de jugadors i simpatitzants augmentava; com també, veient que els altres clubs ens tancaven les portes perquè no érem federats, vàrem creure convenient d'anar a la fundació d'una entitat esportiva a la localitat.

El Zig-Zag no va desaparèixer

així com així, com diu R. C. E. en el seu article. Aquesta és la falta que hi trobo. Si desaparegué, fou —portant la iniciativa per ajudar a constituir un club oficial de futbol, fent donació de tot quant posseïa, al C. D. Cassà que s'anava a fundar.

Per acabar, he de dir que, crec, sincerament, que de no haver existit el Zig-Zag, potser a hores d'ara, no hi hauria encara un club de futbol a Cassà.

ENRIC GENOHER

S. C. Lloret 5

C. D. Cassà 4

Abans de començar el partit arreu ens auguren una desfeta. Em diuen: «El Lloret avui presenta el millor conjunt de la temporada, ha vingut el sabadellenc Esteve —l'ídol— i juguen a més dos bons elements també forans, —David i Sans— que formen una perillósíssima ala esquerra. Diumenge passat, no presentant tan bon equip, contra un conglomerat Escala-Torroella, van guanyar per 6 a 0». Ens preparem, doncs, a rebre i comencem a excusar-nos dient que si bé juga en Colomé, del Palafrugell, en canvi ens manquen almenys quatre titulars.

Kursaal Cinema

Aconteixement Monstre per a dissabte 26 d'Agost nit i diumenge 27 tarda i nit.

La millor pel·lícula de l'any

El terror del hampa

la suprema creació del formidable artista

Paul Muni

I dos altres grans produccions.

No deixeu de veure el més emocionant film de la temporada

Bar

American

Sport

Plaça J. A. Clavé

Cassà de la Selva

Cine Modern

Empresa Josep Taché

Diumenge 27 Agost 1933
Tarda i Nit

A PETICIO DEL PUBLIC

La pel·lícula que ha sigut classificada com una de les millors de la temporada

Su noche de bodas

CANTADA I PARLADA EN ESPANYOL
Creació de la gentil cançonetista i ballarina IMPERIO ARGENTINA, junt amb el famós tenor de bonica veu PEPE ROMEU, junt als artistes espanyols Rosita Díaz, Miguel Ligeró i Manel Russell.

Gran èxit musical de la popular cançoneta RECORDAR...? d'entusiasta popularitat en tots els públics.

Ademés la bonica comèdia LA CONQUISTA DE PAPA Per Paul Lucas i D. Jordan.

Es començarà amb la còmica MALDITO... DINE-RO per el còmic Charles Chasse.

Es posa en joc la pilota i els cassanencs arriben aviat a inquietar la part contrària la qual, apurada, cedeix còrner. El tira Anglada i el remata justament Gruart, a la xarxa.

Seguidament una escapada fulminant del Lloret i ve l'empat d'un xut d'Esteve 1 a 1 i portem set minuts de joc, fogós i interessant, propi de lluites pel campionat.

Escapa la davantera cassanenca i un centre d'Anglada torna a ésser gol per obra d'una bona capcinada de Gruart.

Els locals afluixen i queden acorralats; fruit d'aquest domini és el tercer gol pel Cassà que marca Pascual en una melèe.

Són 3 a 1 i els aficionats locals estan neguitosos. A la primera escapada dels seus comencen a cridar per animar-los. Arreu veuen faltes dels cassanencs. I ve la reacció del Lloret. Lluhí incorre en penalty que converteix en gol Ferrés. Es desborda la passió i inclús cau alguna bofetada. Després un clamor unànim assenyala que Esteve ha marcat el tanto de l'empat.

Quan manca poc per acabar el primer temps en un batibull a la porta d'Oriol l'arbitre creu que la pilota ha entrat i concedeix gol davant

l'estranyesa de tothom i les protestes dels cassanencs. Es el tanto que ha de fer-los guanyar.

Al reprendre's el partit, després del descans, el Cassà juga amb 10 jugadors per lesió d'Oriol. Sais ocupa el seu lloc.

Els jugadors esgotats no feren un joc com el primer temps.

Es marcà un gol per banda. Babot, primer pel Lloret i Pascual pel Cassà.

Es distingiren pels locals la davantera sobretot l'ala esquerra que de vegades feia anar de bòlit a Lluhí.

Del Cassà: tots compliren però si cal destacar algú deu esmentar-se a Sais, Colomé, Gruart, Pascual, i el primer temps Oriol i Casellas.

L'arbitre, un principiant que mirava pels de casa seva.

SPRINT

Cinema

Cinema Kursaal

«DESILUSION» - «PRESTIGIO»

La primera és una bonica comèdia sentimental, magistralment interpretada per la gran actriu Helen Tweltrées.

«PRESTIGIO» L'acció d'aques-

ta pel·lícula es desenrotlla a la penitenciària de Lao Bao, on veiem com els oficials francesos allà destinats han de lluitar contra innombrables obstacles, per tal de mantenir el prestigi de la nació que representen.

No tindria aquesta pel·lícula res de particular, a no ésser la bona creació que dels seus rols respectius fan Melvyn Douglas i Ann Harding.

Cinema Modern

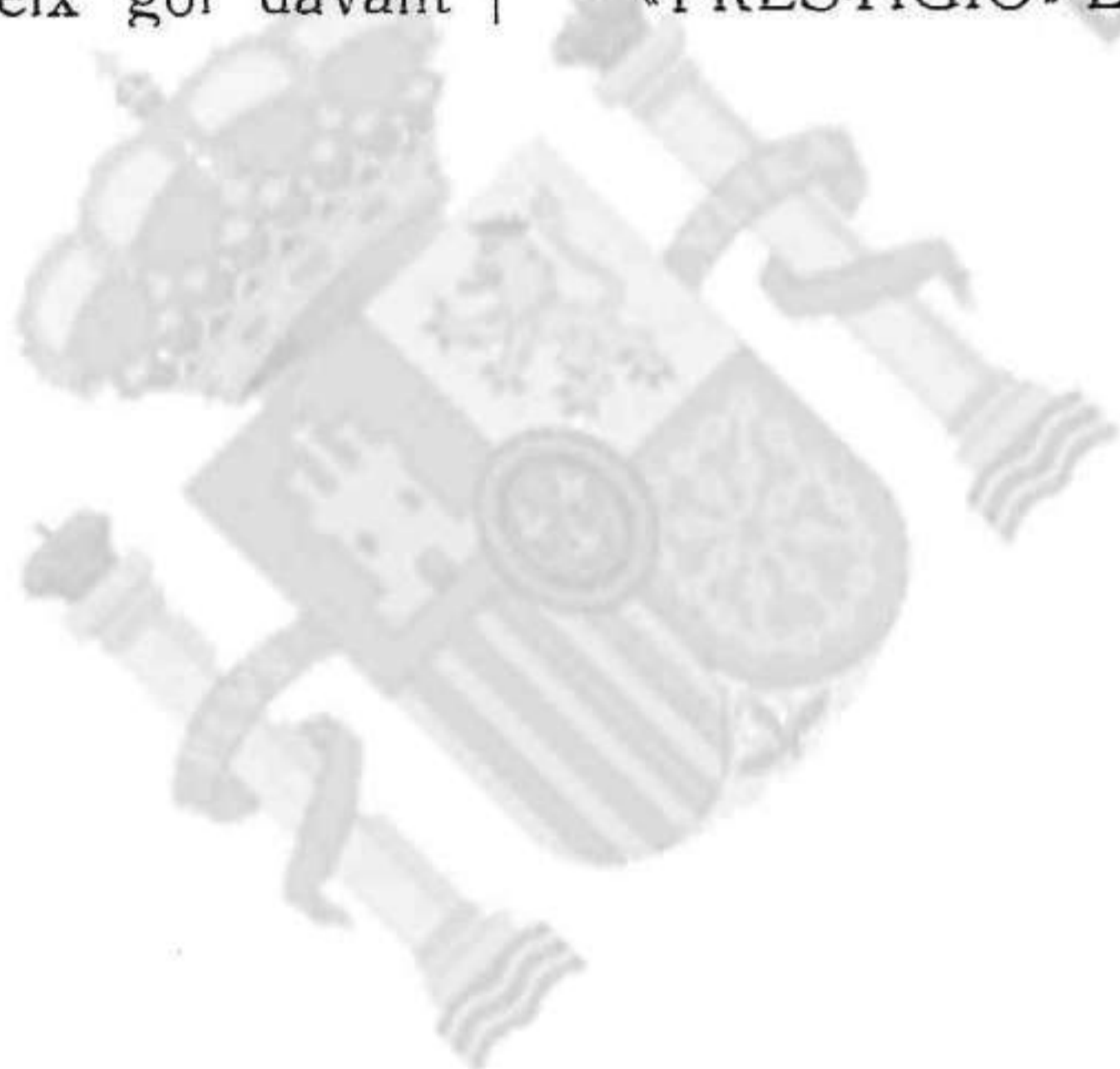
«EL DESFILE DEL AMOR»

(reprise)

Qui no el coneix «El desfile del amor»? Es per això que ens abstenim de comentar aquesta pel·lícula i solament havem de dir que el públic, a l'igual que el primer dia, sortí entusiasmat de la fastuosa presentació a l'ensem que la immillorable interpretació d'aquesta gran opereta sonora.

Començà el programa amb la preciosa pel·lícula dramàtica «El más audaz» interpretada per el gran actor Frederic March i la elegant actriu Kay Francis.

DICK

Escacs

Final elegant - Posició

Blanques: R 1 R, D 5 TR, T 1 TR, T 1 TD, A 3 D, C 4 R, C 5 R, P 2 TD, P 2 CD, P 2 AD, P 2 AR, P 2 CR, P 2 TR, P 4 D.

Negres: R 1 CR, D 2 R, T 1 AR, T 1 TD, C 1 CD, A 2 CD, A 3 AR, P 2 TR, P 2 CR, P 2 D, P 2 AD, P 2 TD, P 3 CD, P 3 R.

Blanques 14 peces. Negres 14.

Ed. Lasker G. A. Thomas

Solució

11. D x P ♣!!, R x D—12. C x A ♣, R 3 T—13. C 5 R, 4 C ♣, R 4 C—14. P 4 T ♣, R 5 A—15. P 3 C ♣, R 6 A—16. R 1 A, P x C—17. C 2 T mat.

Solució al problema N.º 3

Jugada clau: D 1 R!

Han tramès la solució exacte els Srs. E. Genohér; i G. Roura.

—AVÍS—

La comissió escaquista convida a l'afició en general (socis i no socis) a la reunió que tindrà lloc el dilluns vinent, a les 8 i mitja de la vetlla en l'estatge social de

l'«ATENEU CULTURAL»

No deixeu d'assistir-hi. J. M.

NOTES MUNICIPALS

Sessió del 17 d'Agost

Hi assisteixen els vocals Dalmàs i Rich.

S'aprova l'acta de la sessió anterior i la nota dels jornals de la brigada municipal corresponents als dies del 7 al 13 del corrent i que puja a pessetes 132.

Llegit el compte de l'enllumenament municipal del mes de Juliol passat s'acorda deixar-lo pendent d'aprovació fins i tant la Companyia no resol la reclamació que li fou feta per l'Ajuntament anterior. Queda també pendent pel mateix motiu el compte extraordinari dels dies de Festa Major.

No havent-hi altre assumpte a tractar s'aixeca la sessió.

Nota:

La sessió que devia celebrar-se el dimarts d'aquesta setmana ha estat ajornada fins el dijous per trobar-se aquell dia els Srs. Robau i Dalmàs a Barcelona tramitant un assumpte d'interès pel Municipi per quin motiu la ressenya d'aquesta sessió no serà publicada fins al vinent número.

Noves

«Excursió de l'Orfeó «La Tenora»

Diumenge l'Orfeó «La Tenora» efectuarà la seva excursió anyal assistint a la platja d'Empúries a la representació de l'òpera «Marina» i visitant entre altres poblacions, Palamós, Palafrugell, Llafranc, La Escala, Torroella de Montgrí, Figueras etc.

Errata lamentable

En l'edició anterior i en la lletra signada per l'Alcalde Josep Robau apareixia el paràgraf «...perquè en la meva mentalitat sols vaig rebre greuges del col·legi ..» quan en realitat tenia que dir «...perquè en la meva mentalitat d'infant sols vaig rebre... etc. etc.»

Preguem al nostre Alcalde perdoni aquesta errada involuntària de la secció de correcció de proves que som els primers en lamentar.

ALTRA.—En la ressenya de la conferència del Sr. Fàbregas, cap al final diu «...mentre hi hagi diferències de casta, creu que serà possible ...» té de dir «... creu que no serà possible...»

Es diu que...

— Seria molt convenient pel tràfec i per la perspectiva dels forasters que ens visiten, que una de les entrades al centre de la vila, això és, el començament del carrer de la Indústria, s'aixamplés un xic més, puix gairebé tots els autos han de passar per sobre la voravia.

— L'enllumenament de la població, en especial les places i carrers més importants de la vila és deficient.

— Alguns assistents a les sessions de cinema d'un local de la població ens denúncien que hi ha dos o tres individus que concorren a les sessions de nit i que amb la manera d'acomodar-se en les butaques donen la sensació clara i manifesta de què són enemics declarats dels més elementals deures d'urbanitat.

— Les veïnes de Cassà es queixen amb tota la raó del servei de recollida d'escombraries. El carro de les escombraries, ja l'anomenen el carro de la pudor.

Si la precària situació econòmica del nostre Ajuntament no li permet d'adquirir un carro adequat, convé que en el carro que ara s'utilitza s'hi col·loquin unes tapes que evitin que el perfum s'escampï i es fiqui per tot; i així, aquell gran mosquer que l'acompanya, desapareixeria.

Aquesta seria la millor solució.

Posats a donar solucions també creiem que es podria estudiar la següent. Per evitar les molèsties que ocasionaria el projecte i la construcció de les tapes del carro de les escombraries, els habitants de Cassà podrien adquirir unes caretes protectores contra aquells gasos pudents. Tot el món parlaria d'aquesta originalíssima iniciativa, comparable únicament amb una altra iniciativa cassanenca. La de la construcció del monumental Pont sobre el Rhin el qual degut als seus molts anys diuen que ja comença a esquerdar-se.

Gasetilles

«Brillants oposicions»

El nostre amic el mestre Manuel Tolosà Surroca fill d'aquesta vila i col·laborador d'«Horitzó», acaba de guanyar amb brillants oposicions la plaça de professor en el grup Ignasi Iglèsies de Sant Andreu (Barcelona).

Li enviem la nostra més sincera felicitació.

«Ciutadania»

Hem rebut l'extraordinari que «Ciutadania» de La Bisbal ha publicat amb motiu de la Festa Major de la seva ciutat.

«Sardanes»

El diumenge passat a la nit va tenir lloc, organitzada pel Centre d'Acció Social i en la plaça Clavé, una selecta audició de sardanes a càrrec de la cobla «Unió Cassanenca».

Concurs de Natació

amb premis el qual tindrà lloc el dilluns, 28 d'Agost a la Resclosa del Verneda amb els exercicis següents: 25 metres, neòfits — menys de 14 anys —.

50 metres	Senyoretetes
50 »	Estil Lliure
100 »	» »
50 »	Esquena
100 »	Braça
400 »	Relleuada
	Resistència a sota aigua
	Nedar a sota aigua
	Salts de Palanca
	Salts acrobàtics

La inscripció a aquest Concurs de Natació quedarà tancada el dissabte dia 26 Agost a les 24.

Per inscriure's dirigir-se al Bar American Sport o al Secretari del C. D. Cassà.

Preu de la inscripció.—25 cèntims.

«Horitzó» contribueix a aquest Concurs, concedint un premi consistent en una Copa, i mig any d'abonament de subscripció al periòdic.

intercanvi

— Acceptem l'intercanvi amb les publicacions. «La llar» de Montcada i Reixach i amb el «Butlletí del Centre Excursionista Mar i Muntanya» de Sant Feliu de Guíxols.

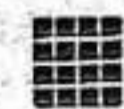
T O T S

els aimants de les nostres belles coses adquireixen setmanalment, el Carnet

SEGELLS

“CATALUNYA”

Edició genuïnament catalana de propaganda racial

Publicat per EDICIONS “VARIA”
Apartat de Correus, 1229
BARCELONA

Adquiriu-lo a Cassà
A casa: FILLA DE J. CARBÓ
Plaça de la República, 10

A F A V O R I U

amb vostres compres als nostres anunciants

*Cobla - Orquestra
Orquestrina*

*La
Selvatana*

Cassà de la Selva (Girona) Telèfon: 22

Per a contractes: Pere Arpa

*Cobla - Orquestra
Orquestrina*

*La
Principal*

Per a contractes:

Francesc Gruart Telèfon 19

Farmàcia

J. BOTET

CASSÀ DE LA SELVA

Despatx acurat de receptes.

MANUEL BECERRA
Sastre

Cassà de la Selva

NUVIS! Mobles Perussa

Abans de comprar visiteu aquesta casa, on hi trobareu els últims models d'art modern - ELEGANCIA-SOLIDESA

Josep Horta C. E. Castelar, n.º 24
CASSÀ DE LA SELVA

Farmàcia i
Laboratori de

Joan Gener Roca

Cassà de la Selva

Fàbrica de gasoses i sifons - Zeppelin - Aigua picant

JOSEP CLARA

Representant de la cervesa Damm i del lleixiu Berenguer

Pau, 45 Cassà de la Selva

Menjars i dispeses econòmiques

Casa Pica

Carrer Salmeron, 39 Cassà de la Selva

PERRUQUERIA

"LA HIGIENICA"

ESPECIALITAT EN EL TALLAT DE CABELL

JOAQUIM COSTA 12 CASSÀ DE LA SELVA

DISPONIBLE

Taller de Reparacions
Cotxes Camions-Tractors

Meliton Sadurní

Automòbils de lloguer
Preus reduïdíssims
Servei a totes hores

Carrer Pi i Margall, 27 - Telèfon 35

Fonda "El Comerç"

Antiga casa Barretina VDA. JOAN ABELLÍ
Plaça Anselm Clavé, 30 - Garcia Hernández, 10 - Cassà de la Selva
Preus reduïts - Servei acuradíssim - Garatge

Sixt Vinyes

Bateria de cuina - Lampisteria

Carrer Dolors, 22 Cassà de la Selva

Si no teniu la Pòliza del Segur de foc feta, no espereu un instant en contractar-la a

"AURORA"

C.ª Anònima d'Assegurances

Representant Pere Baus Cristià Cassà de la Selva

Narcís Martí

Tocineria - Comestibles
Cassà de la Selva

Reparació d'automòbils - Venda i reparació de bateries
Cotxes a pupilatge - Lubrificants, olis, grasses, etc. etc.

Cotxes de lloguer

Garatge Modern

ENRIC GRUART

Joaquim Costa, 37 i Concepció Arenal, 5
Telèfon 32 R

FONDA "EL REGREO"

Plaça J. Ansel Clavé - Telèfon 15
Garatge Bany
Cassà de la Selva

Taller Mecànic de LLUÍS CASSÀ

Reparació de maquinària - Lloguer i venda de màquines de ribot
ESPECIALITAT EN SEGELLS MARCADORS
Manuel Bellés 17 - Cassà de la Selva

Narcís Duran

Aiguardents i Licors - Elaboració acuradíssima
Pont 7 i 9 - Cassà de la Selva
Servei amb camions propis per tota la província.

Pere Cufí

Fàbrica de Gasoses i Sifons - «Fruxampany»
«Representant de la cervesa Damm»
Cassà de la Selva

Articles de Ferreria - Armeria i efectes de caça

URALITA

Agència oficial: J. BERDALET
Cassà de la Selva

Rigua de les fonts de PANEDÉS i d'En LLIURE

Encarragueu-la a

NARCÍS LLOVERES VINYOLES

CERVANTES, 30; i us la servirà a domicili.

Servei amb camió de Cassà a Barcelona, amb parades a Caldes de Malavella i a tots els pobles del litoral

Emili Cabarrocas

Preus econòmics - Servei ràpid

Carrer Mesures Cassà de la Selva

Caja de Previsión y Socorro BARCELONA

Domicili Social:

Rambla de Catalunya núms. 19 i 21
edifici de la seva propietat.

Aquesta Companyia, primera entitat de la seva classe, fundada a Espanya l'any 1898, que compta amb dispensaris propis a Barcelona i altres principals centres industrials; assabenta als seus nombrosos assegurats que té contractats els serveis d'una de les millors clíniques de Girona, per tal de què els accidentats greus en aquestes comarques puguin ésser assistits com cal amb la màxima urgència.

Així mateix, es posa a la disposició de tots els industrials i comerciants no assegurats encara, per la contractació de la

Assegurança Obligatòria o Completa sobre accidents del treball

en les condicions més avantatjoses, d'acord amb la nova llei de data 8 d'octubre de 1932, i del Reglament per a la seva aplicació, que regeixen des de 1.er d'Abril d'enguany.

*Per a informacions, dades i pressupostos, adre-
ceu-vos a l'agent pricipal en aquesta comarca:*

Francesc Pla Costeis

Catalunya, 15

Cassà de la Selva

*Aquesta Companyia es dedica exclusivament al ram
d'accidents.*